

Rad. Peterlin-Petruška :

Bolna Majdica.

Mala Majdica v bolnici
leži bolna v posteljici,
ata ni pri nji, ne mame,
da poljubčka jo, objame.

Zunaj vse že noč pokriva,
vse že spava, vse že sniva.
Majda le ne more spatí,
s punčko začne kramoljati:

... S punčko Majda spi, miruje,
v spanju nima nič nadlog,
saj nad njo njen angel čuje,
in z nebes jo gleda Bog.

„Ah, ti moja Zlatka,
punčka kodrolaska,
le polegaš in si skratka
prav brez vsega haska.

Več ne boš brez dela!
Ker ni moje mame,
pa s seboj bom spat te vzela,
da me strah ne vzame!“

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Ljudje.

Vsem ljudem ni moč ustreči,
Vsem ljudem še Bog ne naredi prav.
Ljudje imajo enega Boga, pa ne ene
glave.

Ene vrste ljudje radi skupaj leté.
Ljudje veliko govoré in še več lažejo.
Ljudje o ljudeh govorijo, volkovi o
volkovih tulijo.

Ljudje pred nami tudi niso bili norci.
Ljudi spoznaš na semnju, ne v cer-
kvi.

Ljudje se srečujejo, hribi pa ne.
Ljudem, ki visoko stojé, se ne vidi
grba.

Še pametni ljudje vodo kalé.
Kogar ljudi ni sram, ta se tudi Boga
ne boji.

Kar se dá vragu, ljudem ne rabi.
Ko bi ljudje ne mrlí in se voli ne drlí,
bi svet podrlí.

Ljudje, na katerih trava raste, so naj-
boljši.

Pošteni ljudje — slabi godci.
Pošteni ljudje vode ne kalé.
Veseli ljudje ne zdehajo.
Pobožni ljudje si niso sosedej.
Pobožni ljudje nimajo ušes.
Učeni ljudje pišejo grdó.
Učenih ljudi otroci so redko dobri.
Le modri ljudje malo govoré.
Mladih ljudi veliko pomrje, stari
pa vsi.

Več ljudi se preobjé kot od lakote
umre.

Lahko je iz kože drugih ljudi jermena
rezati.

Niso vsi ljudje — ljudje.
Drugih ljudi krave zmeraj boljše mol-
zejo.

Drugi ljudje, druge glave.
 Drugih ljudi odeja mene nič ne greje.
 Drugih ljudi grba se bolje vidi ko do-
 mača.

Revni ljudje morajo jesti, kar imajo;
 bogati, kar hočejo.

Revni ljudje imajo daleč domov.

Pri revnih ljudeh se kokoši, pri boga-
 tih hčere ne postarajo.

Revni ljudi preišči in bogatih ljudi
 otročiči so kmalu zreli.

Revni ljudje živé od tega, kar snedó.

Revni ljudje ne zamenjavajo ključev.

Revni ljudem je tudi vinar denar.

Revni ljudje kuhajo z vodo.

Bolehni ljudje najdlje živé.

Neumni ljudje imajo najdebelejši
 krompir.

Hudobni ljudje in novi plugi so naj-
 bolj spravljani v zemlji. (Dalje.)



Drobiž.

Bog pomagaj! — Na zdravje! voščimo, kadar kdo kihne. Pravijo, da se je vpe-
 ljala ta navada l. 750, ko je bil znak po
 svetu tako strupen, da je vsakdo umrl,
 kdor je kihnil. Takratni papež Pelagij II.
 da je ukazal, naj vošči vsak kristjan svo-
 jemu blišnjemu, kadar kihne, ali božjo
 pomoč ali zdravje. Toda že tudi Grki in
 Rimljani so pozdravili tistega, ki je kih-
 nil. Rimski pisatelj Plinij pravi, da po-
 meni srečo, če kdo kihne na desno; ne-
 srečo, če na levo. Živel so Rimljani v
 veri, da napoveduje kihanje bodoče reči,
 zato je želeli človeku sreče. Židovski
 učenjaki menijo, da je bilo kihanje že od
 Adama sem nevarno, in da so že ob času
 očaka Jakoba pozdravljali z »Bog po-
 magaj!« Rabbi Charkum pravi: »Od ti-
 stega dne, ko je Bog ustvaril nebo in
 zemljo, ni bil noben človek varen živ-
 ljenja, če je kihnil, dokler ni Jakob pro-
 sil Boga, naj to zlo odpravi, Bog je usli-
 šal molitev in od vzela bolezen, a zavezal
 je človeka, da vošči blišnjemu, če kihne:
 »Bog pomagaj!«, da se smrt spremeni v
 življenje.« Cesar Tiberij ni nikoli opustil,
 da vošči srečo tistemu, ki je kihnil, a je
 tudi zahteval, da jo voščijo njemu, če
 kihne. Celo odredbo je izdal, da mu na

poti voščijo srečo, če v vozu kihne, da
 ga ne zadene izven doma kaka nesreča.
 Če kihne kralj na Monomótapi, mu vošči-
 jo vsi navzoči srečo tako glasno, da sli-
 šijo strežaji v predsobi. Ti zakličejo vo-
 ščilo ljudem na cesti, a ti ga sporoče
 drug drugemu, dokler ne zvé vse mesto.
 Če v deželi Siamski kdo kihne, mu vošči-
 jo: »Naj Sodnik najvišji le dobro čita v
 svoji knjigi o Tebi!« Imajo namreč vero,
 da najvišji Sodnik v nebesih nepretrgoma
 listi po knjigi življenja in čigaver ime
 pogleda, tisti takrat kihne. — Posebno
 važnost nekateri pripisujejo okolščini,
 če kdo tešči kihne ali če trikrat zapored
 kihne. »Res je!« pravijo, če kdo trdi in
 potem kihne.

Statistika prebivalstva Jugoslavije.

Ravnateljstvo statističnega državnega
 urada v Belgradu je izdelalo enotno sta-
 tistiko za celo kraljevino Srbov, Hrvatov
 in Slovencev. Iz nje povzemamo sle-
 deče podatke:

Število prebivalcev dne 1. febr. 1921
 je bilo:

1. Srbija (severna in južna): moških
 2,020.547, ženskih 2,136.683, vsega
 4,157.230.

2. Črnagora: moških 86.595, ženskih
 86.364, vsega 172.960.

3. Bosna in Hercegovina: moških
 952.677, ženskih 923.866, vsega 1,876.543.

4. Dalmacija: moških 149.925, ženskih
 151.421, vsega 301.346.

5. Hrvatska in Slavonija: moških
 1,262.609, ženskih 1,329.251, vsega
 2,591.860.

6. Medmurje: moških 47.968, ženskih
 49.977, vsega 97.945.

7. Otok Krk: moških 9.831, ženskih
 11.088, vsega 20.919.

Slovenija: moških 505.645, ženskih
 552.819, vsega 1,058.464.

Banat: moških 234.868, ženskih
 245.951, vsega 480.819.

10. Bačka: moških 407.971, ženskih
 427.825, vsega 835.796.

Vsega skupaj: 5,678.637 moških, 5,915.245
 ženskih, 11.593.882 prebivalcev.

Prebivalstvo nekaterih delov Dalma-
 cijce, v katerih zaradi okupacije ni mogel
 biti popis pravočasno izvršen, ni vpisano
 v zgornje številkke. Tako tudi ne prebi-